

Fir Är Sënnen

Christus huet eng Kéier fir d'Sënne gelidden, de just fir déi Ongerechteg fir d'Mënschen zu Gott ze féieren (1Pe 3:18). Hien ass d'Verzweiflung fir d'Sënne vun der ganzer Welt (1 John 2: 2), andeems d'Barrière vun der Feindlechkeet ofgebrach ass, déi tëscht Gott a Männer existéiert. Eemol befreit vum Adam senger Veruerteelung kann de Mënsch gutt Wierker produzéieren, well se ginn nëmme gemaach wann een a Gott ass (Ass 26:12; John 3:21).

Fir Är Sënnen

Ech hunn en Auszuch aus der Priedegt Nr. 350, vum Dokter Charles Haddon Spurgeon gelies, ënner dem Titel "E séchere Schoss an der Selbstgerechtegkeet", an ech konnt net hëllefen, eng Ausso an der Priedegt ze kommentéieren.

De leschte Saz vun der Priedegt huet meng Opmierksamkeet erwëscht, déi seet: "*Christus gouf bestrooft fir Är Sënnen ier se engagéiert goufen*" Charles Haddon Spurgeon, Auszuch aus der Priedegt Nr. 350 "E séchere Schoss an der Selbstgerechtegkeet", aus dem Internet geholl.

Elo, wann den Dr Spurgeon de bibleschen Text betruecht huet, dee seet, datt de Jesus "d'Lämmchen ass, dat zënter der Grënnung vun der Welt geschluecht gouf", sollt hien ënnersträichen, datt Christus gestuerwen ass, ier d'Sënn an d'Welt agefouert gouf (Rev 13: 8; Rom 5: 12). Wéi hien awer behaupt datt de Jesus bestrooft gouf ier all Sënn vum Chrëscht individuell begaange gouf, verstinn ech datt den Dr Spurgeon keng Referenz zum Vers 8, Kapitel 13 vum Buch vun der Offenbarung gemaach huet.

Christus gouf fir d'Sënn vun der ganzer Mënschheet bestrooft,

awer wien huet d'Verbrieche gemaach, déi d'ganz Mënschheet ënner Sënn gemaach huet? Elo, no de Schrëfte versti mir datt d'Sënn aus der Beleidegung (Ungehorsamkeet) vum Adam kënnt, an net aus de Verhalensfeeler déi d'Männer maachen.

D'Strof déi Fridde bruecht huet war net wéinst Feeler vum Behuelen individuell gemaach ', well all Männer entstinn an der Konditioun vu Gott (Sënner) ofgeleent ze ginn. Christus ass d'Lämmche vu Gott dat gestuerwen ass virun der Grënnung vun der Welt, dat heescht, d'Lämmche gouf ugebueden ier dem Adam seng Beleidegung stattfonnt huet.

D'Strof, déi op Christus gefall ass, ass net wéinst dem Behuelen vu Männer (begaangene Sënnen), awer dem Adam senger Beleidegung. An Adam goufen d'Mënsche Sënner gemaach, well duerch eng Beleidegung Uerteel a Veruerteelung iwver all Männer koom, ouni Ausnam (Rom. 5:18).

Wann d'Sënn (d'Konditioun vum Mënsch ouni Gott) aus dem Behuelen vu Männer entsteet, fir Gerechtegkeet ze etabléieren, wier onbedéngt d'Erléisung nëmme méiglech duerch d'Behuele vu Männer. Et wier gefuerdert datt Männer eppes Guddes maache fir hiert schlecht Verhalen ze vereinfachen, awer et wier ni "gerechtfäerdeg".

Awer d'Evangeliumsbotschaft weist datt duerch d'Beleidegung vun engem Mënsch (Adam) all zum Doud veruerteelt goufen, an nëmme duerch ee Mann (Christus, de leschten Adam) huet de Kaddo vu Gottes Gnod vill iwver (Rom. 5:15). Wéi de Jesus fir eis Sënnen gestuerwen ass, huet eng Aktiounsauswiesslung stattfonnt: wéi den Adam net follegt, war de leschten Adam héieren bis zum Prouf.

Dee leschte Saz vum Extrait aus der Priedegt vum Dr. Spurgeon weist datt et net als als:

- All Männer si Sënner well den éischte Papp vun der Mënschheet (Adam) gesënnegt huet (Ass 43:27);
- Datt all Männer an der Ongerechtegkeet geformt sinn an

- an der Sënn empfaange ginn (Ps 51: 5);
- Datt déi ganz Mënschheet zënter der Mamm vu Gott ofgewise gouf (Ps 58: 3);
- Datt all Männer falsch waren zënter si gebuer goufen (Ps 58: 3), well se duerch eng breet Dier erakomm sinn, déi Zougang zu engem breede Wee gëtt, deen zu der Verdierfung féiert (Mt 7:13 -14);
- Dat well se als Sklave vun der Sënn verkaaft goufen, huet keen dem Adam seng Iwergreffer iwwerschratt (Rom. 5:14);
- Datt dat Bescht vu Männer mat engem Dorn vergläichbar ass, an déi Eierlechkeet méi schlëmm ass wéi eng Heck vun Äscht (Mk 7: 4);
- Datt all d'Mënsche gesënnegt hunn a kuerz un d'Herrlechkeet vu Gott falen wéinst der Veruerteelung déi am Adam etabléiert ass;
- Datt et kee Gerechte gëtt, iwwerhaupt keen, ënner den Nokomme vum Adam (Rom 3:10), asw.

Wat Gutt oder Schlecht mécht e Kand an der Gebärmutter vu senger Mamm fir a Sënn konzipéiert ze ginn? Wéi eng Sënn verflucht e Kand sech ‚falsch‘ zënter senger Gebuert ze goen? Wéini a wou sinn all Männer verflunn a ginn dreckeg zesummen? (Rom. 3:12) War de Verloscht u Mënschlechkeet net duerch dem Adam seng Beleidegung?

An Adam goufen all Männer zesumme knaschteg gemaach (Ps 53: 3), well den Adam ass déi breet Dier duerch déi all d'Männer bei der Gebuert erakommen. Gebuert no dem Fleesch, Blut a Wëlle vum Mann ass déi breet Dier, duerch déi all Männer erakommen, sech auswäichen a mateneen onrein ginn (John 1:13).

Wéi eng Veranstaltung huet all Männer „zesumme“ onrein gemaach? Nëmme dem Adam seng Beleidegung erkläert d'Tatsaach, datt all Männer, an demselwechten Evenement, onrein ginn (zesummen), well et onméiglech ass fir all Männer vun onzuelegen Alter den selwechten Akt zesummen ze maachen.

Betruecht: Hutt Christus gestuerwen well de Kain den Abel
ëmbruecht huet, oder stierft de Christus wéinst dem Adam
senger Beleidegung? Wéi eng vun den Evenementer huet d'Natur
vun der ganzer Mënschheet kompromittéiert? Dem Cain säin Akt
oder dem Adam seng Beleidegung?

Bedenkt datt d'Cain Veruerteelung net vu sengem kriminellen
Akt kënnt, et staamt aus der Veruerteelung am Adam. De Jesus
huet bewisen datt hien net komm ass fir d'Welt ze
veruerteelen, awer fir se ze retten, well et kontraproduktiv
wier ze jugéieren wat scho veruerteelt gouf (John 3:18).

Christus gouf bestrooft wéinst der Sënn vun der Mënschheet,
awer d'Sënn bezitt sech net op dat wat d'Männer begéinen,
éischer seet et iwwer d'Verbrieche déi Uerteel a
Veruerteelung op all Mënsch bruecht hunn, ouni Ënnerscheid.

D'Handele vu Männer ënner dem Joch vun der Sënn gëtt och Sënn
genannt, well jiddereen, dee sënnegt, sënnegt well hien e
Sklave vun der Sënn ass. D'Barrière vun der Trennung tëscht
Gott a Männer koom duerch dem Adam seng Beleidegung, a wéinst
der Beleidegung zu Eden gëtt et kee bei de Mënschejungen, fir
gutt ze maachen. Firwat gëtt et keen dee gutt mécht? Well se
all verluere sinn an zesumme si se onrein ginn. Dofir, wéinst
dem Adam senger Beleidegung, ass alles wat e Mann ouni
Christus mécht onrein.

Wien aus dem Onreegen hëlt dat ewech wat reng ass? Keen! (Job
14: 4) An anere Wieder, et gëtt keen dee gutt mécht well
jiddereen e Sklave vun der Sënn ass.

Elo verflucht de Sklave vun der Sënn Sënn, well alles wat hie
mécht, gehéiert sengem Meeschter mat Recht. D'Aktiounen vun
den Dénger vun der Sënn si sënnelech well se vu Sklaven der
Sënn gemaach ginn. Dofir huet Gott déi befreit déi gleewen
Dénger vu Gerechtegheet ze sinn (Rom 6:18).

D'Kanner vu Gott, op der anerer Säit, kënnen net sënnege,
well se vu Gott gebuer sinn an de Som vu Gott bleift an hinnen

(1 John 3: 6 an 1 John 3: 9). Jiddereen, deen d'Sënn mécht, ass vun der Däiwel, awer déi, déi u Christus gleewen, gehéieren zu Gott (1Ko 1:30; 1Jo 3: 24; 1Jo 4:13), well se den Tempel an de Wunnsätz vum Geescht sinn (1Jo 3: 8).

Christus gouf manifestéiert fir d'Wierker vum Däiwel ze zerstéieren (1.Johannes 3: 5 an den 1.Johannes 3: 8), an all déi, déi vu Gott gebuer gi sinn, bleiwen an him (1.Johannes 3:24) an a Gott gött et keng Sënn (1 John 3: 5). Elo wann et keng Sënn zu Gott ass, follegt et datt all déi a Gott sinn net sënnege, well se vu Gott gebuer goufen an de Som vu Gott bleift an hinnen.

E Bam kann net zwou Zorten Uebst droen. Also, déi, déi aus dem Som vu Gott gebuer sinn, kënnen net Uebst fir Gott an der Däiwel produzéieren, sou wéi et onméiglech ass fir en Déngscht zwee Meeschter ze déngen (Luk. 16:13). All Planz, dee vum Papp geplanz ass, dréit vill Friichten, awer et mécht nëmme Friichte fir Gott (Jesaia 61: 3; Johann 15: 5).

Nom Stierwen un der Sënn, dem ale Meeschter, bleift et fir den operstanene Mënsch sech selwer Gott als lieweg vun den Doudegen ze presentéieren, an d'Membere vu sengem Kierper als Instrument vun der Gerechtegheet (Rom. 6:13). De 'liewege' Zoustand vun den Doudegen ass duerch de Glawen u Christus, duerch Regeneratioun (nei Gebuert) opkaf. Duerch déi nei Gebuert gött de Mënsch lieweg vun den Doudegen, an et bleift, dofir fräiwëlleg de Membere vu sengem Kierper als Instrument vun der Gerechtegheet ze presentéieren.

D'Sënn herrscht net méi, well et huet net méi Herrschaft iwwer déi, déi gleewen (Rom. 6:14). De Chrëscht muss seng Memberen ubidden fir Gerechtegheet ze déngen, dat ass, deen ze déngen deen hinnen geheelt huet, well Christus d'Rechtfäerdegung an d'Hellegung vu Chrëschten ass (Rom 6:19; 1Co 1:30).

Christus huet eng Kéier fir d'Sënn gelidden, de just fir déi Ongerechteg fir d'Mënschen zu Gott ze féieren (1Pe 3:18). Hien

ass d'Verzweiflung fir d'Sënne vun der ganzer Welt (1 John 2: 2), andeems d'Barrière vun der Feindlechkeet ofgebrach ass, déi téscht Gott a Männer existéiert. Eemol befreit vum Adam senger Veruerteelung kann de Mënsch gutt Wierker produzéieren, well se ginn nëmme gemaach wann een a Gott ass (Ass 26:12; John 3:21).

Männer ouni Gott, op der anerer Säit, existéieren ouni Hoffnung op dëser Welt, well se si wéi déi Onrein an alles wat se produzéieren ass onrein. Et gëtt kee Wee fir de Mënsch ouni Gott dat Gutt ze maachen, well déi béis Natur nëmme schlecht produzéiert "Awer mir sinn all wéi schmutzeg, an all eis Gerechtegkeeten si wéi schmutzeg Lapp; a mir all verwinnt wéi e Blat, an eis Ongerechtegkeeten wéi e Wand huelen eis ewech "(Jes 64: 6).

De Prophéit Isaias huet den Zoustand vu senger Leit beschriwwen, verglach mat:

- Déi knaschteg – Wéini sinn d'Leit vun Israel knaschteg ginn? Wann alles verluecht sinn an zesummen onrein gi sinn, dat ass am Adam, den éischte Papp vun der Mënschheet (Ps 14: 3; Jes 43:27);
- Gerechtegkeet als knaschteg Lompen – All Wierker vu Gerechtegkeet fir Knaschteg si vergläichbar mat knaschteg Lompen, déi net gëeegent fir Kleeder sinn. Och wa si reliéis waren, waren d'Aarbechte vun de Leit vun Israel Wierker vun Ongerechtegkeet, Wierker vu Gewalt (Ass 59: 6);
- Withers like the leaf – Et war keng Hoffnung fir d'Leit vun Israel, well d'Blat war dout (Ass 59:10);
- Ongerechtegkeeten si wéi de Wand – Näischt wat Israel gemaach huet konnt se vun dësem schrecklechen Zoustand befreien, well Ongerechtegkeet ass vergläichbar mam Wand deen de Blat rappt, dat heescht, de Mënsch kann net vum Här vun der Sënn lass ginn.

Christus ass zu der Zäit fir déi Schlecht gestuerwen.

D'Lämmche vu Gott gouf zënter der Grënnung vun der Welt vu Sënner geaffert

“Well Christus, wa mir nach ëmmer schwaach waren, zu der Zäit fir déi Schlecht gestuerwen ass” (Rom 5: 6);

“Awer Gott beweist seng Léift fir eis, doduerch datt Christus fir eis gestuerwen ass, wa mir nach ëmmer Sënner sinn” (Rom 5: 8).

Elo stierft Christus fir d'Sklaven vun der Sënn, an net fir déi “Sënnen” déi d'Sklaven vun der Sënn praktizéieren, wéi den Dr Spurgeon verstanen huet.

Christus ass fir Sënner gestuerwen, dofir stierwen déi, déi gleewen zesumme mat Him. Christus ass fir all gestuerwen, fir datt déi, déi séier ginn, net méi fir sech selwer liewen, mä fir hie liewen, dee gestuerwen ass an opgestan ass (2Co 5: 14).

Déi, déi mat Christus opgestan sinn, si sécher, well:

- Si sinn a Christus;
- Si sinn nei Kreaturen;
- Déi al Saache si fort;
- Alles ass nei ginn (2Co 5:17).

Gott huet sech mat selwer versöhnt, déi duerch Christus gleewen an de Liewenden aus den Doudegen de Ministère vun der Versöhnung ginn (2Co 15:18).

Déi lieweg ënnert den Doudegen si mat der Opmierksamkeet bliwwen: kritt d'Gnod vu Gott net ëmsoss (2 Kor. 6: 1). Gott huet dech an enger akzeptabler Zäit héieren, dofir als Instrument vun der Gerechtegkeet Chrëschte ginn empfohlen:

- Gitt guer net Skandal – Firwat solle Chrëschten net Skandal ginn? Fir gerett ze ginn? Nee! Fir datt de Minister vun der Versöhnung zenséiert gëtt;
- An allem empfehlbar sinn – A vill Gedold, a Leiden, a

Bedierfnesser, an Angscht, a Peitschen, a Onrouen, bei Onrouen, an der Aarbecht, an der Wuecht, am Faaschten, an der Rengheet, an der Wëssenschaft, a laang- Leed, a Frëndlechkeet, am Hellege Geescht, an ongeschéckter Léift, asw. (2Co 6: 3-6).

Christus gouf zënter der Grënnung vun der Welt ëmbruecht, och ier d'ganz Mënschheet e Sklave vun der Ongerechtegkeet gouf wéinst der Ongehorsamkeet vun engem Mënsch, dee gesënnegt huet: den Adam.